

'I PINZERA

Una
'a ciù vagghiàrda
ca jàvi appisa ô piettu 'na cianciàna
scila ciù avanti
e cerca 'a rasciura
ca â matina crisci
tènnira
ô cantu rê mura.

Straviati nê ciusi râ ciana
a ttòcca
'a munnira appriessu sicuta
pasciennu
'a spicuzza ca trova,
'a carruedda sicca
'a pampinedda aruci.....
E 'u cani
strafilatu
'i 'ssicuta e 'i ricogghi
e ppuoi torna
cull'uooci piàtusi,
sbintiliannu.

Ciù piàtusi
sutta ô tasca
luciunu l'uooci rô pasturi
cchê scarpî ri terra
'na vîria nâ manu
e nâ spada
appisu 'n paraccua
se ciovî,
e.....nô piettu nu libbru ca ammuccia
'gnutticatu.

Pigghiatu 'i timuri,
se 'u patrini lu viri,
all'ùm'ra
se trova 'n appuoiu,
'u rapî nâ 'nzinca e legghi 'na foggia
'a storia ri Orlandu cu Angelica bedda
e 'i palatini nâ guerra
nê vosca ccô dràu.

Eni 'a cianciana sautannu rê mura
ca 'u sbigghia
e 'u cani ca 'u ciamu,
e parti
palatinu furiusu câ spata nâ manu,
'n caminu
'n cerca rô dràu
ca abbaia luntanu,
trasciuniannisi 'a storia
ccâ terra vagnata nê pieri,
ppô riestu â jurnata.

E â sira
nâ strata ca torna
'a so ùm'ra,
ca 'u sulî ci allonca 'i rarièri,
stenni
'a carizza râ manu
e 'u murmuru â vuci :
-“Iti, picuredi,
aruci
'n ca â casa turnamu
aruci
nê vuostri caseddi...”-

Ora
'i so pinzera
amari nâ menti
assiemi ci scurrunu 'i jòla
e unu
'u ciù ardenti
ca spunta rô cori,
ciù avanti
appriessu â cianciana cci abbola,
'n cerca rô tènniru amuri.